

Til § 8.

Medens Bøder og Beløb, der indvindes ved Salg af konfiskeret Fangst og konfiskerede Redskaber, efter den islandske Trawlfiskerilov tilfalder Islands Søterritoriumsfond og efter Fiskeriloven af 1922 Statskassen, foreslaas det i det foreliggende Lovforslags § 8 at fordele idømte Bøder imellem samtlige i Forslag til Lov om Grønlands Styrelse § 35 nævnte offentlige grønlandske Kasser efter Regler, der fastsættes af Indenrigsministeren. Konfiskeret Fangst-udbytte, Redskaber og andre konfiskerede Genstande skal efter Lovforslaget sælges, bortskænkes eller ødelægges efter Rettens Bestemmelse, medens konfiskerede Fartøjer skal anvendes efter Indenrigsministerens Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde.

Til § 9.

Med Hensyn til Strafferetsplejen i Sager mod Personer, der ikke staar under grønlandsk Ret, bestemmer det tidligere fremsatte Forslag til Lov om Grønlands Styrelse i § 43, at Straffesager behandles og paakendes efter dansk Ret, og at Landsfogden leder Undersøgelsen, rejser Tiltale og i enhver Henseende udøver en Dommers Myndighed. I Overensstemmelse hermed fastsættes det i Lovforslagets § 9, at Sager om Overtrædelse af Loven paadømmes af Landsfogden. Bestemmelsen om, at en af Landsfogden i Henhold til den foreliggende Lov afsagt Dom kan indbringes for højere Ret, naar den idømte Bøde overstiger 200 Kr., og domfældte stiller fornøden Sikkerhed efter Rettens Bestemmelse, svarer ligeledes til den nævnte § 43. De nærmere Regler gives ifølge denne Paragraf af Indenrigsministeren, der efter Forhandling med Justitsministeren er berettiget til at paabyde eller tillade saadanne Lempelser i de danske Rettergangsregler, som maatte udkræves af Hensyn til de særlige Forhold, hvorunder Landsfogdens Jurisdiktionsmyndighed virker. Herved forudsættes det ogsaa at blive bestemt, til hvilken Domstol de af Landsfogden for Overtrædelser af Fangstloven afsagte Domme kan appelleres.

Til § 10.

I Lighed med den Beføjelse, der ifølge Retsplejeloven af 11. April 1916 § 931, (Lovtidende A. 1916, S. 635) er tillagt Politimesteren til under visse Omstændigheder at afgøre Politiforseelser uden Dom derved, at sigtede betaler en af Politimesteren angiven Bøde, foreslaas det i

§ 10 at give Cheferne for de danske Inspektionsskibe en tilsvarende Myndighed. Betingelserne for, at Chefen paa denne Maade kan afgøre en Sag ved Bødeforelæg er navnlig, at han har *konstateret* en Overtrædelse af Loven — det er saaledes ikke tilstrækkeligt, at en Overtrædelse kan antages at have fundet Sted saaledes som med Hensyn til § 5 — endvidere at sigtede erkender at være skyldig, betaler den af Chefen fastsatte Bøde og afleverer ulovligt tilforhandlede Genstande, ulovligt erhvervet Fangstudbytte og ulovligt benyttede Fangstredskaber. Dersom den sigtede ikke ønsker en saadan Afgørelse, overgives Sagen straks til Landsfogden.

Til § 11.

Da Loven, som det fremgaar af dens Formulering, gælder for hele Grønland, er det i § 11 udtrykkelig udtaalt, at den ikke gør Indskrænkning i de Rettigheder, som ifølge Kundgørelse af 5. Juli 1924 og senere Bestemmelser er eller maatte blive indrømmet danske, islandske eller fremmede Statsborgere, Selskaber og Skibe paa Grønlands Østkyst med tilhørende Søterritorium. De paagældende Rettigheder, der er angivet i den nævnte Kundgørelse (Lovtidende A. 1924 S. 1070) bestaar i Tilladelsen til at besejle visse Dele af Østkysten, til at gøre Landgang, overvintre og paa de i Kundgørelsen fastsatte Betingelser drive Jagt, Fangst og Fiskeri, til at tage Grund i Besiddelse til Brug og til at oprette visse Stationer. Af senere Bestemmelser, hvortil der sigtes i Paragraffen, foreligger den i Medfør af Østgrønlands-overenskomsten med Norge af 9. Juli 1924 udstedte Bekendtgørelse af 28. s. M. (Lovtidende A. 1924, S. 1109), ifølge hvilken de ovennævnte Adgangsrettigheder paa Østgrønland ogsaa tilkommer norske Statsborgere, Selskaber og Skibe.

Ifølge den dansk-islandske Forbundslov af 30. November 1918 § 6, 1. Stk. nyder islandske Statsborgere i Danmark i enhver Henseende lige Ret med danske, jfr. Grundlovens § 93, og efter Forbundslovens § 6, 3. Stk., er Adgangen til Fiskeri paa Danmarks og Islands Sømraader i lige Grad fri saavel for danske som for islandske Statsborgere uden Hensyn til Bopæl. Under Forhandlingerne om den sidstnævnte Bestemmelse blev der fra islandsk Side fremsat et Ønske om, at der aabnedes Island Adgang til Fiskeri paa Grønlands Sømraade. Herom hedder det i de danske og de islandske Delegeredes Fællesbemærkninger: „Dette lader sig under Grønlands